

ето го изобразява такъвзи, за да покаже съ това, че и въ най грозно — устроенното тѣло отъ природата може да се срѣщне голѣмъ умъ и да живѣе прекрасна душа, тогава като понѣкога се случаватъ и тъй, че и въ най красното тѣло бива най омразна и премръсна душица.

Всѣкий народъ има Езопивитѣ басни; и когато мнозина веке захванали да четжтъ и пишжтъ, когато пакъ отпослѣ се изнамѣрили искуството да се печататъ книгитѣ, тогава всѣкий захваналъ по неговата си да ги предава отъ одного на другито: кой на стихове, кой на обикновенната разговорна речъ на народа, и притурвалъ биле и свои, измислени на разни случаи.

Знаменити баснописци сж: у нѣмцитѣ Лессингъ, у Французитѣ Ла Фонтенъ, у Русситѣ Крыловъ — баснитѣ на когото комай всѣкий русинъ знае, и тѣхъ ги употрѣбаватъ и въ сичкитѣ училища въ Россия.

У насъ забѣлѣжителенъ баснописецъ е Цани Гинчевъ, баснитѣ на когото имжтъ свое отличително достоинство

Баснитѣ бѣха много повече, но тѣ се прѣснаха въ обирањето на библиотеката ми тая зима, 11 февр. А тия сж сбрани отъ момчетата, на които сж се писали по миналата година, въ предаванетоъ на Българския языкъ.

Настоящитѣ, предлагаеми, басни сж извикани у списателя по разни случаи, и сж писани по подражание на Крылова, който му е образецътъ; има въ тѣхъ и преводи просто, и подражание, и оригинали. Въ предаванетоъ на Българския языкъ забѣлѣжилъ се е значителенъ успѣхъ. Сега се предлагатъ на оцѣнението на публиката, която ще забѣлѣже и нарочно изскаже недостатокитѣ имъ за бждщето тѣхно поправяние.